

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Už 2/10
06.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić, Stojana Jokića, Vlaste Jovanović i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući po žalbi Pokrajinskog sekretarijata za zdravstvo i socijalnu politiku Autonomne pokrajine Vojvodina, Republika Srbija, protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Posl.br. U. 472/07 od 01.11.2007. godine, sa protivnom strankom M.D. iz V., koju zastupa punomoćnik C.V., advokat iz B., u predmetu dopunske porodične invalidnine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

Žalba SE UVAŽAVA i PREINAČAVA presuda Okružnog suda u Novom Sadu Posl.br. U. 472/07 od 01.11.2007. godine, tako što se tužba ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažena je tužba M.D. iz V. i poništeno rešenje Pokrajinskog sekretarijata za zdravstvo i socijalnu politiku u Novom Sadu broj ... od 23.05.2007. godine, koje je doneto u izvršenju presude Okružnog suda u Novom Sadu U. 655/06 od 04.05.2007. godine, kojim je odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena protiv rešenja Sekretarijata za privredu, preduzetništvo i javne službe Opštine A. broj ... od 07.06.2006. godine, kojim je odlučeno da joj, kao korisnici prava na porodičnu invalidninu, prestaje pravo na dopunsku porodičnu invalidninu 31.03.2006. godine.

Podnosilac žalbe pobija navedenu presudu Okružnog suda u Novom Sadu, ističući da je dopunska porodična invalidnina pravo korisnika porodične invalidnine koje je konstituisano 1992. godine stupanjem na snagu Uredbe o materijalnom obezbeđenju i drugim pravima boraca, ratnih vojnih invalida i civilnih invalida rata iz oružanih akcija posle 17.08.1990. godine i Uredbe o pravima na dopunsku zaštitu vojnih invalida, korisnika porodične invalidnine i civilnih invalida rata, a koje su uredbe prestale da važe 2006. godine stupanjem na snagu Uredbe o prestanku važenja određenih uredbi u oblasti boračko-invalidske zaštite, zbog čega je prestao da postoji pravni osnov za dalje priznanje prava na dopunsku porodičnu invalidninu. Žalilac smatra da rešenje o prestanku prava na dopunsku porodičnu invalidninu, ne stavlja van snage rešenje o priznanju prava, niti poništava pravne posledice koje je to rešenje proizvelo do momenta prestanka važenja uredbe, na osnovu koje je pravo priznato. Predlaže da sud žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine i predmet vrati okružnom sudu na ponovni postupak ili da pobijanu presudu preinači i tužbu odbije.

U odgovoru na žalbu, protivna stranka M.D. iz V. je u svemu osporila navode istaknute u žalbi ističući da je Okružni sud u Novom Sadu odluku u svemu doneo na osnovu pravilno utvrđenih činjenica i na osnovu pravilne primene materijalno-pravnih odredaba. Predložila je da sud žalbu odbije.

Po oceni navoda žalbe, odgovora na žalbu i svih spisa predmeta, Vrhovni kasacioni sud je našao:

Žalba je osnovana.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani žalbeni navodi kojima se ukazuje da je pobijana presuda Okružnog suda u Novom Sadu doneta uz pogrešnu primenu materijalnog prava.

Ovo stoga jer je Uredbom o pravima na dopunsku zaštitu vojnih invalida, korisnika porodične invalidnine i civilnih invalida rata ("Službeni glasnik RS", 39/92... 52/96), u vezi sa odredbom člana 3a. Uredbe o materijalnom obezbeđenju i drugim pravima boraca, ratnih vojnih invalida i civilnih invalida rata iz oružanih akcija posle 17.08.1990. godine ("Službeni glasnik RS", br. 7/92... 52/96), korisnicima porodične invalidnine priznato pravo na dopunsku porodičnu invalidninu počev od 01.07.1992. godine. Ovu Uredbu Vlada Republike Srbije je donela u okviru vođenja politike u ovoj oblasti, rukovodeći se postojanjem specifičnih okolnosti u određenom periodu, zbog kojih je predvidela kao dopunski vid zaštite navedenih lica priznavanje prava na dopunsku porodičnu invalidninu. Uredbom o prestanku važenja određenih uredbi u oblasti boračko-invalidske zaštite ("Službeni glasnik RS" broj 35/06), nisu ukinuta stečena prava koja se ostvaruju na osnovu Ustava i zakona, obzirom da su korisnici porodične invalidnine to pravo stekli na osnovu Uredbe Vlade Republike Srbije. Kako se u konkretnom slučaju radi o pravu koje je M.D. iz V. stekla na osnovu rešenja Odeljenja za skupštinske, upravno-pravne i opšte poslove Opštine A. broj ... od 01.06.1992. godine, počev od 01.06.1992. godine, koje je doneto na osnovu

navedenih uredbi, a ne na osnovu Ustava ili zakona, to se rešenjem o prestanku prava na dopunsku porodičnu invalidninu ne stavlja van snage rešenje o priznavanju prava, niti se poništavaju pravne posledice koje je to rešenje proizvelo do momenta prestanka važenja uredbe, na osnovu koje je pravo priznato. Prestanak važenja tih uredbi ne znači da prestaju i prava koja su stečena za vreme njihovog važenja. Po shvatanju ovog suda, kako se u konkretnom slučaju ne radi o stečenom pravu na osnovu Ustava i zakona, već o priznatom pravu na osnovu uredbe Vlade Republike Srbije, to priznato pravo na osnovu uredbe, prestaje da važi stavljanjem van snage tog akta od strane organa koji ga je u okviru vođenja svoje politike i doneo, kao što je to učinila Vlada Republike Srbije.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je postupajući po odredbama člana 77. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), a na osnovu odredbe člana 49. stav 2. u vezi sa članom 50. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.